

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 5999/2537

นาง สม หลุด ทอง ต้นโจทก์ นาย แลม สายสรจำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.พ.พ. มาตรา 1367, ป.พ.พ. มาตรา 1368, ป.พ.พ. มาตรา 1599, ป.พ.พ. มาตรา 1627, ป.วิ.พ. มาตรา 142, ป.ที่ดิน มาตรา 61

ย่อ / หลักกฎหมาย

มารดาโจทก์มอบที่ดินพิพาทซึ่งเป็นที่ดินมรดกของบิดาโจทก์ให้จำเลยครอบครองทำกินต่างดอกเบี้ย การที่จำเลยนำที่ดินดังกล่าวไปขออนุญาต น.ส.3 ก. ใส่ชื่อจำเลยเป็นเจ้าของนั้น ฟังได้เพียงว่าเป็นการครอบครองที่ดินพิพาทแทนทายาทของบิดาโจทก์เท่านั้นจำเลยจึงไม่ได้สิทธิครอบครองการออก น.ส.3 ก. ไม่ชอบด้วยกฎหมายเพราะที่ดินพิพาทยังเป็นมรดกของบิดาโจทก์ตกได้แก่ทายาท โจทก์ในฐานะบุตรที่บิดาโจทก์รับรองแล้วจึงเป็นทายาทมีสิทธิฟ้องเรียกที่ดินพิพาทจากจำเลย แม้โจทก์จะมีได้ขอให้เพิกถอน น.ส.3 ก. ที่ออกโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย ศาลฎีกาก็มีอำนาจสั่งเพิกถอน น.ส.3 ก. ดังกล่าวได้

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องว่า โจทก์เป็นทายาทของนายสินซึ่งเป็นบิดา ก่อนตายนายสินมีที่ดินนามือเปล่า 1 แปลงซึ่งเป็นมรดกตกทอดได้แก่โจทก์มารดาโจทก์กู้ยืมเงินจากจำเลย และนำที่ดินดังกล่าวมอบแก่จำเลยทำประโยชน์เก็บกินแทนดอกเบี้ย ต่อมาโจทก์และมารดาโจทก์ นำเงินไปชำระเพื่อขอโฉนดที่ดินที่จำนำไว้คืน แต่จำเลยปฏิเสธอ้างว่าให้โจทก์หาเงินมาโฉนดจำนวน 100,000 บาท และจำเลยได้แจ้งแก่โจทก์ว่าจำเลยได้ออกหนังสือรับรองการทำประโยชน์ (น.ส.3 ก.) เลขที่ 1073 เป็นชื่อของจำเลยแล้ว การออกหนังสือรับรองการทำประโยชน์ของจำเลยจึงเป็นการออกโดยไม่ชอบ ขอให้บังคับจำเลยไปทำการจดทะเบียนเพิกถอนชื่อออกจากหนังสือรับรองการทำประโยชน์ หากจำเลยไม่ปฏิบัติตามให้ถือว่าคำพิพากษาของศาลเป็นการแสดงเจตนาแทนจำเลย ให้จำเลยรับชำระหนี้จำนวน 3,000 บาทจากโจทก์ และส่งมอบที่ดินนาตามหนังสือรับรองการทำประโยชน์ดังกล่าวคืนแก่โจทก์จำเลยให้การว่า ที่ดินพิพาทเป็นของจำเลย โดยจำเลยซื้อมาจากนายสิน มารดาโจทก์ไม่เคยกู้ยืมเงินจากจำเลยและไม่เคยมอบที่ดินพิพาทให้จำเลยทำกินต่างดอกเบี้ย โจทก์ไม่ได้ฟ้องภายใน 1 ปีนับแต่ถูกแย่งการครอบครอง จึงไม่มีอำนาจฟ้อง ขอให้ยกฟ้องศาลชั้นต้นพิพากษายกฟ้องโจทก์อุทธรณ์ศาลอุทธรณ์ภาค 1 พิพากษากลับ เป็นให้เพิกถอนชื่อจำเลยจากหนังสือรับรองการทำประโยชน์ (น.ส.3 ก.) เลขที่ 1073 หากจำเลยไม่ดำเนินการให้ถือว่าคำพิพากษาเป็นการแสดงเจตนาของจำเลยกับให้จำเลยรับชำระหนี้จำนวน 3,000 บาท และส่งมอบที่ดินตามหนังสือรับรองการทำประโยชน์ดังกล่าวคืนแก่โจทก์จำเลยฎีกา โดยผู้พิพากษาที่ได้นั่งพิจารณาคดีในศาลชั้นต้นได้รับรองว่ามีเหตุสมควรที่จะฎีกาในข้อเท็จจริงได้ศาลฎีกาวินิจฉัยว่ามารดาโจทก์เป็นหนี้เงินยืมจำเลย และนำที่ดินพิพาทซึ่งเป็นที่ดินมรดกของนายสินมอบให้จำเลยครอบครองทำกินต่างดอกเบี้ย การที่จำเลยครอบครองที่ดินพิพาทและนำไปขออนุญาตหนังสือรับรองการทำประโยชน์ใส่ชื่อจำเลยเป็นเจ้าของนั้น ฟังได้เพียงว่าเป็นการครอบครองที่ดินพิพาทแทนทายาทของนายสินผู้ตายเท่านั้น จำเลยจึงไม่ได้สิทธิครอบครองการออกหนังสือรับรองการทำประโยชน์ (น.ส.3 ก.) ไม่ชอบด้วยกฎหมายเพราะที่ดินพิพาทยังเป็นมรดกของ

นายสินซึ่งตกได้แก่ทายาท โจทก์ในฐานะเป็นบุตรซึ่งบิดารับรองแล้วจึงเป็นทายาทมีสิทธิฟ้องเรียกที่ดินพิพาทจากจำเลยแต่ที่ศาลอุทธรณ์ภาค 1 พิพากษาให้เพิกถอนชื่อจำเลยจากหนังสือรับรองการทำประโยชน์ (น.ส.3 ก.) เลขที่ 1073 โดยมีได้เพิกถอนหนังสือรับรองการทำประโยชน์ (น.ส.3 ก.) เพื่อให้โจทก์ไปดำเนินการขอเอกสารสิทธิเกี่ยวกับที่ดินตามสิทธินั้น ศาลฎีกาเห็นสมควรแก้ไข แม้โจทก์จะมีได้มีคำขอ ศาลฎีกาก็มีอำนาจสั่งเพิกถอนหนังสือรับรองการทำประโยชน์ (น.ส.3 ก.) ดังกล่าวที่ออกโดยไม่ชอบด้วยกฎหมายเสียได้พิพากษาแก้เป็นว่า ให้เพิกถอนหนังสือรับรองการทำประโยชน์(น.ส.3 ก.) เลขที่ 1073 นอกจากนี้ที่แก้คงให้เป็นไปตามคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค 1

องค์คณะ

สมมาตร พรหมานุกูล · จองทรัพย์ เทียงธรรม · ทองเลื่อน พูลพิพัฒน์

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/deka/5999/2537>